

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18131/2023
11.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Душан Краљевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Милош Јовановић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној притив пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 94/23 од 02.03.2023. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 94/23 од 02.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П2 176/2022 од 19.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе, као син да плаћа тужиоцу, као оцу новчани износ од 350 евра месечно и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови или се обавеза не измени другом судском одлуком, исплатом на руке тужиоцу а све заостале рате издржавања плати одједном на наведени начин, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 94/23 од 02.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – др Закон) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је инвалидски пензионер, живи у селу ..., поседује породичну кућу и пољопривредно имање обрадиве површине 5 ха и шуме површине 4 ха. Тужилац је живео у Немачкој са тадашњом супругом и сином, овде туженим, да би се крајем 90-тих година развео од супруге, напустио породичну заједницу и о туженом је наставила да се стара мајка. Тужени живи и ради у Немачкој и остварује зараду у износу од 2.795,00 евра, издржава малолетну ћерку, а до 2019. године, је редовно слао новац тужиоцу и учествовао финансијски у реновирању и изградњи објеката који су у власништву тужиоца, након чега су се њихови односи пореметили.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца за издржавање од стране туженог као сина, налазећи да у конкретном случају нису испуњени законски услови, имајући у виду економски положај тужиоца који није угрожен с обзиром на његове имовинске прилике, те чињеницу да остварује редован месечни приход на име инвалидске пензије и поседује велику површину обрадивог земљишта и шуме, које у ситуацији да није у могућности да обрађује, може ангажовати трећа лица како би остварио приход, како натуралним давањем, тако и плаћањем закупа или ренте, па је применом члана 156. Породичног закона одлучено као у изреци.

Врховни суд налази да се неосновано ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права.

По одредби члана 156. Породичног закона родитељ који је неспособан за рад, а нема довољно средстава за издржавање, има право на издржавање од пунолетног детета или другог крвног сродника у правој нисходној линији, односно од малолетног детета које стиче зараду или има приходе од имовине, сразмерно његовим могућностима. Нема право на издржавање родитељ ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за дете односно другог крвног сродника. По члану 160. закона издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања. Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

Тужилац је инвалидски пензионер и остварује редован месечни приход по основу инвалидске пензије, стамбено је обезбеђен и поседује пољопривредно имање велике површине са шумом. Зато су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права указивањем на радну неспособност тужиоца и висину месечног износа пензије, јер родитељ има право на издржавање од пунолетног детета под условом да је неспособан за рад и да нема довољно средстава за издржавање.

Немогућност да због радне неспособности приходује од имовине коју поседује сопственим радом не искључује, супротно наводима ревизије, могућност тужиоца да имовину значајне површине обрадивог и шумског земљишта обрађује ангажовањем трећих лица или да издавањем у закуп стиче приход. Следом наведеног, без утицаја су остали ревизијски наводи о имовинским приликама и приходима туженог.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић